

РЕШЕНИЕ

№ 4422

гр. София, 05.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 07.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **3665** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 145-чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК, вр.чл.205, ал.5 от Закона за предучилищното и училищното образование /ЗПУО/.

Образувано е по жалба на А. Д. И. и И. Д. И. като родители и законни представители на малолетното дете-Д. И. И., род на 03.09.2010 г. срещу Заповед №РД22-1468/22.02.2021 г. на директора на 138 С. „Проф. В. З.“-гр.С., с която на основание чл.259, ал.1 ЗПУО, чл.58 от Наредбата за приобщаващото образование от 20.10.2017 г. и чл.101, ал.1, т.1 от Правилника за устройството и дейността на училището, вр. чл.199, ал.1, т.1 ЗПУО е наложена санкция „забележка“ на ученика Д. И. И. от 4в клас, със срок до края на учебната 2020/2021 г., с искане заповедта да бъде отменена.

Наведените основания за оспорване са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.3 и т.4 АПК. Тяхното осъществяване е аргументирано с твърдения, че изложеното в оспорената заповед фактическо съображение за нейното издаване-„арогантно поведение към класния ръководител“ не осъществява приложеното правно основание по чл.101, ал.1, т.1 от Правилника за устройството и дейността на 138 С. „Проф. В. З.“-гр.С. /П./. Като допуснати съществени административно-производствени нарушения се твърдят несъобщаването на заповедта по предвидения в АПК ред, както и неспазването на процедурата по чл.205 и сл.ЗПУО и чл.58 и сл. от Наредба за приобщаващото образование /Н./. В заповедта

нямало и данни да са изчерпани останалите механизми за преодоляване на проблемното поведение на ученика, съгл.чл.199, ал.1 ЗПУ. Твърди се най-сетне и това, че за откриване на процедурата бил уведомен само единия родител, като по този начин другият родител бил лишен от правото му по чл.204, ал.4 ЗПУО.

В о.с.з. пред АССГ жалбоподателят, чрез процесуалния си представител-адв.Ж. поддържа жалбата и молят за уважаването ѝ по съображенията, изложени в писмени бележки, които преповтарят твърденията и доводите в жалбата. Допълнително се позовава на изготвения по делото Социален доклад

Ответникът И. С., в качеството на директор на 138 С. „Проф. В. З.“-гр.С. се явява лично и моли за отхвърлянето на жалбата по съображение, че наказанието е било правилно наложено.

Представителят на дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето-социален работник-З. П. не изразява становище по основателността на жалбата, като заявява че „предоставя“ това на съда.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на акта, намира следното от фактическа и правна страна:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението на съда от з.з. на 22.04.21 г. за насрочване на делото в открито с.з. и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага преповтарянето ѝ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган директора на 138 С. „Проф. В. З.“-гр.С.. Компетентността му произтича от разпоредбата на чл.203, ал.1, предл.1 ЗПУО, съгл. който санкцията „забележка“ се налага със заповед на директора.

Спазено е и изискването за форма на административния акт- на чл.205, ал.2 от специалния приложим закон-ЗПУО и на чл.59 от общия-АПК. В заповедта са посочени видът на санкцията, срокът и мотивите за налагането ѝ. Действително като фактическо съображение за издаването ѝ е посочено само „арогантно поведение към класния ръководител“ /л.22 от досието на делото/, което е изложено и в мотивираното предложение на класния ръководител /л.23 от делото/. В съответствие със задължителната съдебна практика обаче, като мотиви на органа се възприемат и съображенията, изложени в документите по преписката, подготвящи нейното издаване, вкл. и тези изложени от по-горния административен орган за потвърждаването на акта. / Тълкувателно решение № 16 от 31.ІІІ.1975 г., ОСГК/.

В случая оспорената по административен ред заповед е потвърдена с писмо /с характера на решение по чл.97, ал.1 АПК/, с изх.№Р. 1-9158/22.03.21 г. от началника на Р.-С.-град /л.16-л.17 от делото/. Произнасянето на началника на Р. е мотивирано с 4-ри доклада от различни учители, преподаващи в 4в клас /класа на жалбоподателя/, въз основа на които е обусловен извод, че ученикът Д. И. системно нарушава дисциплината и има неприемливо поведение, в т.ч. внасяне на предмет /камшик/, застрашаващ здравето на учениците.

Докладите на които се позовава контролиращият административен орган са приложени в преписката и са приети от съда. От доклада на В. В.-класен ръководител на 4г клас /л.31 от делото/ се установява, че по повод възникнала конфликтна ситуация между учениците от 4в и 4г класове, на 06.01.21 г. същата се е възползвала

от създал се удобен случай по време на час по физическо възпитание, когато и двата класа били на двора, за да поговори с децата и да изясни действителните причини за враждебното отношение между тях. При този неин опит жалбоподателят като ученик в 4г клас се държал високомерно и непочтително. Демонстрирал пренебрежение, както към нея, така и към намеренията ѝ. Наложило ѝ се да припомни какво представлява институцията училище и ролята на участниците в нея. С дадените подходящи за възрастта на децата примери, те разбрали, че поведението им е неприемливо, за разлика от ученика Д.. Последният показал дълбоко неразбиране на основни етични категории, или по-скоро изкривена представа за тях, като в един момент демонстративно напуснал разговора. От доклада от 04.02.21 г. на П. К.-учител по английски език в 138 С. „Проф. В. З.“-гр.С. /л.32/ е видно, че ученикът Д. И. нарушава правилата и реда в часовете по английски език, като не пише, не предоставя тетрадка за проверка, пречи на съучениците си да работят, държи се неуважително към нея като учител. В доклада на А.-М. Ф.-учител по ИИ /л.33/ са изложени подобни факти, както и този, че ученикът си е позволил в час да си играе с камшик, с който, без нейната намеса, е можел да нарани себе си или съученик. При поискването от нейна страна на „камшика“, същият е отказал да ѝ го предаде. От доклада на В. К.-преподавател по физическо възпитание и спорт от 23.02.21 г. е видно, че ученикът Д. И. отново проявява неуважение, а освен това нарушава и реда за безопасно провеждане на часовете по спортни дейности /л.35/.

В потвърждаващото съдебно оспорената заповед административно решение е изложено още, че в електронния дневник на 4г клас до датата на налагане на санкцията са вписани общо 10 забележки, от които 5 са за лоша дисциплина и неприемливо поведение, което се установява и от приложеното в преписката и прието от съда извлечение от ученическата книжка на Д. /л.27-л.29 от делото/.

Както от мотивите на административното решение, така и от документите по преписката, вкл. и доклад от 16.02.21 г. на заместник-директора по учебната дейност в 138 С. „Проф. В. З.“-гр.С. се установява, че са били проведени многократно разговори от страна на класния ръководител Рахили В. с Д. и родителите му, а с бащата на детето- и в присъствието на заместник-директора. Преди издаването на оспорената пред съда заповед са били проведени и няколко срещи между училищния психолог К. З. и ученика Д., заедно с баща му. Именно училищният психолог препоръчва на класния ръководител на Д. да предприеме действия за налагане на наказание „забележка“, защото експертното ѝ мнение е, че налагането на санкция ще се отрази положително върху поведението му. От доклада на училищния психолог от 16.03.21. /л.88-л.89/ се установява, освен реалното провеждане срещи, и това че по време на провеждането им няколкократно се е налагало преждевременното им прекратяване, поради неконтролируемостта на поведението на Д.. Установява се и това, че Д. е склонен да избухва спрямо своя брат близък Й. / с който са ученици в 4в клас, бел. на съдията/ и двамата често имат конфликти. Установява се и това, че след изразеното от училищния психолог З. становище за налагане на най-лекото наказание „забележка“ на ученика Д., родителите са се противопоставили тя да продължи да работи с детето.

В потвърждаващото съдебно оспорената заповед административно решение е изложено, подкрепящото се от данните по преписката, предварително предприемане на мерки за въздействие върху вътрешната мотивация за преодоляване на проблемното поведение на ученика Д.. Проведени са били през настоящата и предходната учебни години разговори с детето и родителите му, както и консултации

с училищния психолог.

Обратно на доводите на жалбоподателя, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила:

Релевантните по случая факти са правилно установени и не се опровергават от представянето на нови доказателства в хода на съдебното производство. Тук е мястото да бъде посочено, че депозираният по делото Социален доклад от социален работник в Дирекция „Социално подпомагане“-С. /л.49-л.50 / не носи информация, обективно годна за изясняването на случая. Същият е съставен единствено върху сведенията, предоставени от родителите на жалбоподателя /л.49/, като дори не е формирано пряко и непосредствено мнение след разговор с ученика Д.. Причината за последното, заявена в о.с.з. от явилия се социален работник и отразена в съдебния протокол /л.97-гръб/ е отказа на майката да заведе детето за разговор в отдел „Закрила на детето“. Родителите отказаха да се съобразят и с постановеното от съда в определението за насрочване на делото изслушване в о.с.з. на 07.06.21 г., на основание чл.15, ал.1 ЗЗДет., на детето Д..

Цялата тази несъмнено установена верига от факти, вкл. и отказа на родителите да продължат работата с училищния психолог по причина наложената „забележка“, мотивират съда да приеме, че родителите на Д. не зачитат и не признават, извън своя собствен, друг авторитет и мнение, дори и когато са длъжни да го направят. Това пък изглежда да обяснява в значителна степен поведението на детето им-жалбоподател по делото, доколкото родителите възпитават децата си най-вече чрез личен пример, без значение дали и доколко осъзнават това- процесите са винаги взаимно свързани. В крайна сметка детето Д. демонстрира същото, като тях-не зачита правилата и авторитета на училището и на учителите, като вкл. поставя в опасност своето и на съучениците си здраве /виж: доклади на учителите А.-М. Ф. и В. К./.

Обратно на доводите на жалбоподателя, несъобщаването на оспорената заповед в законово установения 3-дневен срок /чл.205, ал.3 ЗПУО/ не представлява съществено административно нарушение. Целта на съобщаването в тридневен срок е своевременното организиране и упражняване на правото на защита, която в случая е била постигната, предвид постъпилата на 08.03.21 г. административна жалба, при издадена на 22.02.21 г. заповед за налагане на наказание „забележка“. Отделно от това, преди датата на съобщаване не се поставя началото на преклузивния 14-дневен срок за оспорване на издадения акт, което също е гаранция за ефективното упражняване на правото на защита.

Неоснователно е и поддържаното в жалбата и писмените бележки твърдение за нарушена процедура по издаване на заповедта. За откриването на процедурата по налагане на процесното наказание е бил уведомен родителят И. Д. И., което не се оспорва с жалбата, а се установява и от приложеното уведомително писмо /л.24 от делото/. Нито чл.204, ал.1 ЗПУО, нито чл.64, ал.1 Н. изисква в уведомлението да бъде/бъдат описано/описани подробно и изчерпателно конкретното/ конкретните нарушение/нарушения. В този смисъл посоченото в уведомлението-„арогантно поведение към учител“- е достатъчно. А и това описание по същество представлява обобщаваща категория за поведението на ученика Д.. Отделно от това, предвид изложените по-горе от съда фактически установявания, да се поддържа, че родителите не са наясно или са били напълно изненадани и неподготвени за стартираната процедура е недостоверно и изглежда да се твърди само с оглед изграждане на процесуалната им защита по делото.

Неоснователно се поддържа, че уведомяването е било несвоевременно. Освен че няма нормативно изискване за срок, то видно от съставения протокол за проведената среща на 22.02.21 г. /л.26 от делото/, бащата И. И. е присъствал. Дадено е и обяснение от детето Д.. Още по-малко е дължимо уведомяването и на двамата родители. Нормата и на чл.204, ал.1 ЗПУО и на чл.64, ал.1 Н. изисква от директора на училището задължително писмено да уведоми родителя / в ед.ч./ . Това нормативно предписание съответства на чл.122, ал.1 и чл.123, ал.1 от Семейния кодекс, съгласно които, носител на родителски права и задължения по отношение на ненавършилите пълнолетие деца е всеки родител. Родителските права и задължения се упражняват в интерес на детето от двамата родители заедно и поотделно.

Оспорената заповед е издадена и при правилно приложение на материалния закон: Приложените и посочени правни основания за упражненото от директора правомощие да издаде процесната заповед, с което да наложи наказание „забележка“, са: чл.58 Н. и чл.101, ал.1, т.1 П., вр.чл.199, ал.1, т.1 ЗПУО.

Те са със следното съдържание:

За неизпълнение на задълженията на учениците, определени в ЗПУО, в подзаконовите нормативни актове по прилагането му и в правилника за дейността на училището, може да се налагат санкциите, определени в чл. 199, ал. 1 ЗПУО, и мерките по чл. 199, ал. 2 и 3 ЗПУО-чл.58 Н.;

За изпълнение на задълженията, определени в ЗПУО, в нормативните актове по неговото прилагане и в правилника за дейността на училището, след изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на учениците може да се налагат следните санкции:1 забележка; а/ за 5 неизвинени отсъствия и за:

- внасяне на вещи, опасни за здравето и живота на ученици и служители;
- системно явяване без учебни помагала и домашни работи;
- регистрирани 3 забележки в дневника относно несериозно поведение в процеса на обучение, отстраняване от час поради лоша дисциплина /.../- чл.101, ал.1, т.1 П..

За неизпълнение на задълженията, определени в този закон, в нормативните актове по неговото прилагане и в правилника за дейността на училището, след изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на учениците може да се налагат следните санкции:1. Забележка /.../- чл.199, ал.1, т.1 ЗПУО.

Осъществяването на която и да е от изброените в чл.101, ал.1, т.1 П. алтернативи /изброени в б.“а“ на същата в случая/ поражда правомощието на директора на училището за налагането на процесното наказание-забележка.

По делото несъмнено се установи осъществяването на две от изброените алтернативни-внасяне на вещ, опасна за здравето на учениците-камшик, в случая, който ученикът е отказал да предаде на учителя и регистрирани забележки, като според съда всичките 10 /а не само пет от тях, както е приел началникът на Р. в потвърждаващото оспорената заповед решение/ сочат на квалификацията „несериозно поведение в процеса на обучение“ /л.28-л.29 от делото/.

Предвид проведените през настоящата и предходната учебни години разговори с детето и родителите му, както и консултациите с училищния психолог, са били изчерпани останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация за преодоляване на проблемното поведение на ученика Д..

Оспорената заповед е издадена при условията на оперативна самостоятелност и

наложеното с нея наказание съответства на целта на закона:

Напълно недоказани и голословни са твърденията в жалбата, че оспорената заповед е опит за „саморазправа“ и с нея се цели родителите да бъдат принудени да преместят децата си в друго училище. Според съда установените факти по-скоро навеждат на друго-родителите са тези, които чрез цялостното си поведение, вкл. и очевидно неоснователното административно и съдебно оспорване желаят да „дисциплинират“ учителите и директора на училището, доколкото във всяко разумно съмнение една съдебна или административна процедура е свързана с допълнителен за тях стрес, а той и без друго е твърде голям в учителската професия.

Наложено наказание е най-лекото-чл.199, ал.1 ЗПУО. То вероятно е постигнало своята цел, тъй като със Заповед №РД18-2299/04.06.21 г. на директора наказанието е заличено предсрочно, именно по тази причина-регистрирана положителна промяна в поведението на ученика, както и с цел стимулиране на положителното му поведение.

По изложените съображения, жалбата се отхвърля.

С решението разноси не се възлагат /чл.172а, т.7 АПК/, тъй като страната, която има право на разноси-директорът на 138 С. „Проф. В. З.“-гр.С. /чл.143, ал.3 АПК/- не е направила такива, съотв. не е поискала присъждането им.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Д. И. и И. Д. И. като родители и законни представители на малолетното дете-Д. И. И., род на 03.09.2010 г. срещу Заповед №РД22-1468/22.02.2021 г. на директора на 138 С. „Проф. В. З.“-гр.С., с която на основание чл.259, ал.1 ЗПУО, чл.58 от Наредбата за приобщаващото образование от 20.10.2017 г. и чл.101, ал.1, т.1 от Правилника за устройството и дейността на училището, вр. чл.199, ал.1, т.1 ЗПУО е наложена санкция „забележка“ на ученика Д. И. И. от 4в клас, със срок до края на учебната 2020/2021 г.

Решението може да бъде оспорено пред Върховния административен съд, с касационна жалба, подадена чрез АССГ в 14-дневен срок.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: